

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.424/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Sárközi Nándor ügyvéd (6300 Kalocsa, Kishalas sor 11.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. ... jogtanácsos által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.P.20.264/2008/10. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 11., az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett és 14. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése vonatkozásában a pert megszünteti és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi.

A keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezést részben megváltoztatja és az alperes által térítendő tárolási díj összegét 409 200 (Négyszázkilencezer-kettőszáz) forintra, az alperes által fizetendő perköltség összegét 300 000 (Háromszázezer) forintra leszállítja, a felperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 73 100 (Hetvenháromezer-egyszáz) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 11 463 (Tizenegyezer-négyszázhatvanhárom) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a tulajdonát képező **A.** típusú személygépkocsival 2005. november 30. napján V. belterületén a menetirány szerinti bal oldalon parkolt, amikor az alperes biztosítottja **S.** típusú személygépkocsijával nekiütközött.

Az ütközés következtében a felperes gépkocsiját a közelben lévő villanyoszlopnak lökte, így az az elején és a hátulján is megsérült.

A gépkocsit a felperes a **gazdálkodó szervezet 1**-vel 2004. december 8. napján kötött lízingszerződés keretében vásárolta, a fizetendő díj havi összege 63 700 forint volt.

A sérült gépkocsit az **gazdálkodó szervezet 2** Szervíz telephelyére szállították be, a szállítási költség 34 425 forint volt, a tárolási díj 800 forint/nap+ÁFA.

A felperes a **gazdálkodó szervezet 3** alkalmazásában áll, foglalkozása ellátásához gépkocsi-használatra van szüksége. A balesetet követően 2005. december 5-én a **gazdálkodó szervezet 4**-vel kötött a felperes bérleti szerződést **R.** típusú személygépkocsira 80 000 forint/hó bérleti díj ellenében. A szerződés 2006. április 18-án megszüntetésre került, majd 2006. május 5-én a felperes munkáltatójával úgy állapodott meg, hogy az biztosította részére egy **A. A.** személygépkocsi használatát, ennek használati díja havi 44 885 forint volt.

Az elsőfokú bíróság **ügyszám1/2006/32.** számú ítéletét felülbírálv a Debreceni Ítéltábla **ügyszám2/2007/4.** sorszám alatti részítéletével kötelezte az alperest a gépjármű 4 360 000 forint értékének, 34 425 forint szállítási költségnek, valamint 144 000 forint bérleti díj megfizetésére kamatokkal együtt, a lízingdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasította. Az ítéltábla a tárolási díj, a **gazdálkodó szervezet 4**-nek fizetett bérleti díj, valamint a **gazdálkodó szervezet 3**-nek járó térítési díj címén érvényesített igények, illetve perköltség és az illetékre vonatkozó rendelkezések tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A részben megismételt eljárásban a felperes a keresetét felemelte és további 881 959 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy ha az alperes nem teljesít késedelmesen, akkor a kártérítési összegből kiegyenlítette volna a lízingdíjakat, melyből következően az azóta eltelt időszakra kamatfizetési kötelezettsége nem merült volna fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 745 920 forint tárolási díjat, annak 2008. január 16. napjától, 942 585 forint térítési díjat, annak 2008. január 16. napjától, valamint 256 000 forint bérleti díjat és annak 2007. december 1-től járó kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 56 286 forint eljárási illetéket, valamint kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 350 000 forint perköltséget. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes 2008. január 16-án számlával igazoltan megfizette az **gazdálkodó szervezet 2** Szervíznek a 745 920 forintos tárolási díjat, ugyanezen a napon kifizette munkáltatójának az **A. A.** személygépkocsi használatáért 2006. májustól 2008. január 16. napjáig esedékes 942 585 forint bérleti díjat, 2007. decemberéig különböző időpontokban a **gazdálkodó szervezet 4**-nek 2005. december 5-től 2007. április 18-ig terjedő időszakra járó 400 000 forintos bérleti díj összegét. Ez utóbbi összegből a korábbi eljárás során jogerőre emelkedett 144 000 forint összegű bérleti díj beszámításával 256 000 forintban érvényesítette az igényét.

Az elsőfokú bíróság a tárolási díj tekintetében megállapította, hogy annak szükségessége a baleset hiányában fel sem merült volna, a felperesnek nem kötelessége, hogy az eljárás

jogerős befejezéséig saját tulajdonát képező helyen tárolja a roncsot, az alperesnek pedig lehetősége lett volna arra, hogy azt átvegye.

A bérelt autók vonatkozásában rögzítette, hogy a felperes munkakörének betöltéséhez elengedhetetlen volt a gépjármű használat. Az ennek kapcsán felmerült bérleti-, illetve térítési díj olyan költségnek minősül, melyet a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján meg kell téríteni.

Alaptalannak találta a lízingdíjjal kapcsolatos kamatfizetésre irányuló kereseti kérelmet. Kifejtette, hogy a lízingdíj részeként megállapított kamat olyan ügyleti kamat, melyet a tőkével együtt a futamidő végéig a lízingszerződésben előre megállapított időszakonként és összegben kell megfizetni. A kamat a lízingdíjba van beépítve, ennek megfizetése a felperest a balesettől függetlenül is terhelte.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. A Ptk. 360. § (1) és (2) bekezdéseire hivatkozással kifejtette, hogy az alperesnek a baleset bekövetkezésekor azonnal kötelezettsége lett volna kártérítést fizetni, ha ennek határidőben eleget tesz, akkor a felperes ki tudta volna vonni a forgalomból a ronccsá vált gépkocsiját és az alperes által fizetett kártérítési összegből a hátralékos lízingdíjat ki tudta volna fizetni.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az idő múlását a késedelmi kamat kompenzálja, a későbbi fizetésből nem következik, hogy a felperest a kárenyhítési kötelezettségére is tekintettel a reálinál hosszabb időre illesse meg bér-gépkocsi költsége és tárolási díj. Annak időtartamát bírói gyakorlatra hivatkozással 60 napban ismerte el. A roncs tárolására nem volt szükség, a felperes csak a perben követelte az alperestől a roncs átvételét. A bér-gépkocsi költségével kapcsolatban kifejtette, hogy az eljárás során a felperes nyilatkozata ellentmondásos volt, amiből az következik, hogy valójában nem is vett igénybe bér-gépkocsit. Hivatkozott arra is, hogy a bér-gépkocsi költségét 10 %-os guruló költség terheli, melyre az elsőfokú eljárásban is hivatkozott, de azt indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság. Túlzottnak találta a felperes javára megállapított perköltség összegét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a felperesnek a marasztalás felemelésére irányuló fellebbezését alaptalannak, az alperesnek a kereset teljes egészében történő elutasítására irányuló fellebbezését kis részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban előterjesztett 881 959 forintos (lízingdíj kamata) igényt érdemben bírálta el.

A lízingdíj és kamatai tekintetében a Debreceni Ítéltábla **ügyszám2/2007/4.** sorszám alatt jogerős részítéletet hozott. A felperes által előterjesztett igény a lízingdíj szerves része, az már a korábbi eljárásban is előterjesztésre került, ezért az elsőfokú bíróságnak ebben a körben a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdésének d) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, illetve miután erre már nem volt lehetőség, a Pp. 157. § a) pontja alapján a pert meg kellett volna szüntetni.

A fentiek miatt az ítéltábla a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkező részében a pert megszüntette és ebben a keretben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte.

A keresetnek helyt adó ítéleti rendelkezések körében az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta és a kártételek összegét is helyesen állapította meg.

A becsatolt szerződésre és számlákra figyelemmel az alperesnek nem sikerült vitássá tennie, hogy a felperes ténylegesen bérbe vett gépkocsit.

A tárolási díj tekintetében az ítéltábla jogi álláspontja részben eltér az elsőfokú bíróság álláspontjától. Az alperes a gépkocsi-roncsra nem tartott igényt, a szakértői vélemény ismeretében nyilvánvaló volt, hogy a gépkocsi gazdaságosan nem javítható, ezért a kárenyhítő magatartás körében a felperesnek a szakértői vélemény és az alperesi nyilatkozat ismeretében kötelessége lett volna a roncs gépkocsi megsemmisítéséről vagy értékesítéséről gondoskodni. Ezért az ítéltábla a tárolási díj fizetését 2005. december 1. napjától a szakértői vélemény kézbesítéséig, 2007. január 31-ig terjedő időszakban tartotta indokoltnak, összesen 427 nap figyelembevételével 409 200 forintba az alperes marasztalását leszállította. $(427 \text{ nap} \times 800 \text{ Ft/nap} = 341\,000 \text{ Ft} + 68\,200 \text{ Ft ÁFA} = 409\,200 \text{ Ft})$

Az alperes „guruló költség” összegének 10 %-os mértékben történő levonására hivatkozását nem vehette figyelembe az ítéltábla, mert azt a bírói gyakorlat csak azokban az esetekben alkalmazza, amikor a saját tulajdonú gépkocsi javításának idejére bérelnék gépkocsit. Ennek oka az, hogy a javítás ideje alatt a gépkocsi nem üzemel, nem merülnek fel a gépkocsi értékét befolyásoló (avulás, futásnövekedés, stb.) tényezők.

A fentiek alapján a módosult pernyertességi aránynak megfelelően leszállította az alperes által fizetendő perköltség összegét, egyidejűleg felemelte a felperes által az államnak fizetendő illeték összegét.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel fizessen a felperesnek tiszta pernyertesség arányában másodfokú perköltséget, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára, a (4) bekezdésben írtakra és a 4/A. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Az ítélőtáblának a lízingdíj követelése körében a pert megszüntető és hatályon kívül helyező döntése ellen - a Pp. 233/A. §-ával szemben - az 1/2006. KPJE határozat szerint nincs helye fellebbezésnek.

D e b r e c e n, 2009. június 11. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -